

[Landbrugsministeren]

Jeg vil gerne takke de ordførere, som har givet tilslutning til de tanker, der ligger bag lovforslaget.

Jeg har nogle generelle bemærkninger til noget, der er sagt her. Det blev bl. a. sagt fra hr. Lowzow, at lovforslagets titel »omsætning af husdyr« måske skulle være anderledes. Det kan vi selvfølgelig se på i udvalget. Jeg vil bare sige, at forslaget afløser for så vidt en lov fra 1954, og hvis man skal give det en anden titel, er det spørgsmålet, hvilken titel det så skal have. Det står for så vidt ganske udmærket i formålsparagraffen, § 1, hvad der er lovforslagets hensigt. Men det er udvalget selvfølgelig velkommet til at diskutere nærmere.

Dette er et ret teknisk lovforslag, og derfor undrer det mig lidt, at det kan give anledning til, at vi skal have en EF-diskussion. Jeg vil sige til hr. Bjørn Poulsen, hr. Karl Møller og hr. Alfred Hansen fra retsforbundet, at jeg kan ikke forstå, disse partier kan have noget imod, at man forsøger at lave fælles regler, hvorefter man kan få et fælles bedømmelsesgrundlag for den vare, man køber – hvis vi kalder husdyr en vare. Det kan jeg ikke forstå hvad man kan have imod. Dernæst åbner dette lovforslag mulighed for, at vi nu kan få en ensartet registrering og stambogsføring indenlands, idet vi kan få ensartede regler for stambogsføringen. Det er måske lidt teknisk at komme ind på her fra folketingets talerstol, men det er jo ikke ligegyldigt, hvordan man laver en stambog; hvis de ikke laves efter samme retningslinjer, kan man jo ikke bedømme de forskellige stamtavler i forhold til hinanden. Man skal være helt sikker på, at kontrollen med slægtledene bagud er rigtig. Det er det, der er formålet med dette lovforslag: at få styring på disse ting.

Hvis jeg igen må nævne harmoniseringen, vil jeg sige, at menneskene er jo ikke altid så gode, som de skulle være, og hvis det er oportunt, vil man gerne lave nogle regler, som kan virke hindrende for, at en vare kan gå over grænserne. Det kan man også bruge den slags stambogsføringsregler til. Selv om et stykke kvæg i Danmark er stambogsført efter danske regler, er det ikke sikkert, at man i et andet land vil anerkende vores stambogsføring som værende rigtig; så man kan få dette dyr indført. Derfor kan jeg ikke rigtig forstå,

hvorfor man ikke vil have disse harmoniseringsbestrebelse med.

Rådsdirektivet er jo vedtaget, og det har også været forelagt og behandlet i folketingets markedsudvalg, så jeg tror ikke, man kan være så helt uvidende om, hvad det indeholder. Hvis man læser direktivet, kan jeg ikke se, at der kan være noget, der kan stode ens ideale indstilling til disse problemer. Jeg siger tak for, at man vil behandle det i udvalget. Her kan vi vende tilbage til de mere tekniske problemer.

Hr. Karl Møller rejste et spørgsmål om udførsel af kvæg til Færøerne. Der er jo også andre regler, der kan virke hindrende for eksport, nemlig de såkaldte sundhedsmæssige regler, som ikke er omfattet af denne lov, og så vidt jeg forstår på sagen vedrørende Færøerne, var der tale om nogle sundhedsmæssige forhold, som man på Færøerne ikke helt ville acceptere var i orden. Derfor kunne dette kvæg ikke indføres på Færøerne.

Der blev spurgt om, hvor store udgifterne vil være. Jeg kan sige, at for statskassen skulle der ikke være væsentlige udgiftsstigninger i forbindelse med dette, for det er meningen ligesom i dag, at udgifterne betales af dem, der forbruger disse stambogsføringer. Man betaler en vis pris for at få sine dyr stambogsført, og de samme retningslinjer vil være gældende efter dette lovforslag.

Jeg vil gerne takke dem, der har været villige, og selvfølgelig også takke dem, der har været skeptiske.

Bjørn Poulsen (SF):

For SFs vedkommende kan jeg i hvert fald sige, at vi har intet imod at lave aftaler med andre lande om fornuftige regler på sådan et område, overhovedet intet, men vi har efterhånden en meget, meget sørgelig erfaring med de direktivforslag, som bliver kørt gennem markedsudvalget. Lige her for jul var vi ude for, at det med meget stor kraftanstrengelse for en gangs skyld lykkedes at stoppe et direktiv, som ellers skulle behandles fra den ene dag til den anden. Når man i et markedsudvalg og i et folketing tillader, at direktivforslag bliver behandlet på den måde, ja, så mister vi i hvert fald noget af troen på kvaliteten.

I forbindelse med de direktivforslag, som Danmark er med til at forhandle i EF, for-